

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 13

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 ianuarie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.167/2004. — Hotărâre privind stabilirea principiilor de evaluare a riscurilor pentru om și mediu ale substanțelor notificate.....	2-8	1.899/2004. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal.....	11-15
2.408/2004. — Hotărâre privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători	8-10	ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
2.410/2004. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile, aflate în proprietatea privată a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	10-11	276/2004. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 157/2004	15-16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind stabilirea principiilor de evaluare a riscurilor pentru om și mediu ale substanțelor notificate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 36 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 451/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre stabilește principiile generale pentru evaluarea riscurilor pentru om și mediu prezentate de substanțele notificate.

(2) Autoritatea competentă pentru evaluarea riscurilor pentru om și pentru mediu ale substanțelor notificate este Agenția Națională pentru Substanțe și Preparate Chimice Periculoase, denumită în continuare *autoritate competentă*.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale autoritatea competentă colaborează cu Comitetul interministerial științific consultativ pentru evaluarea toxicității și ecotoxicității substanțelor chimice periculoase.

Art. 2. — (1) În sensul prezentei hotărâri, următoarele expresii se definesc astfel:

1. *identificarea pericolelor* — activitatea prin care se identifică efectele adverse pe care o substanță are capacitatea intrinsecă de a le produce;

2. *evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect* — estimarea relației între doză sau nivelul de expunere la o anumită substanță și incidența și gravitatea efectului;

3. *evaluarea expunerii* — determinarea emisiilor, căilor de transfer și a vitezelor de pătrundere a substanței, precum și de transformare sau degradare a acesteia, în vederea estimării concentrațiilor/dozelor la care populațiile umane sau componentele de mediu sunt sau pot fi expuse;

4. *caracterizarea riscurilor* — estimarea incidenței și gravității efectelor adverse susceptibile a se produce în cadrul unei populații umane sau într-o componentă de mediu, datorită expunerii reale sau previzibile la o substanță; caracterizarea poate include estimarea riscurilor, adică cuantificarea acestei probabilități;

5. *recomandări de reducere a riscului* — recomandări care permit reducerea riscurilor pe care le prezintă comercializarea substanței pentru om și/sau mediu. Recomandările pot include:

a) modificări ale clasificării, ambalării sau etichetării substanței propuse de notificator în dosarul de notificare depus în conformitate cu prevederile art. 4, art. 6 alin. (1) sau ale art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002 privind notificarea substanțelor chimice, cu modificările și completările ulterioare;

b) modificări ale fișei tehnice de securitate propuse de notificator în dosarul de notificare depus în conformitate cu prevederile art. 4, art. 6 alin. (1) sau ale art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) modificări ale metodelor și măsurilor de precauție recomandate sau ale măsurilor de urgență, prevăzute la pct. 2.3, 2.4 și 2.5 din anexele nr. 1, 3 sau 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările

ulterioare, propuse de notificator în dosarul tehnic de notificare depus în conformitate cu prevederile art. 4, art. 6 alin. (1) sau ale art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) recomandări pentru autoritățile de control responsabile de a avea în vedere măsuri adecvate de protecție pentru om și/sau mediu față de riscurile identificate.

(2) Expresiile definite la alin. (1) se completează cu termenii și expresiile definite la art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 451/2001, și la art. 2 lit. b), f) și g) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Evaluarea riscurilor

Art. 3. — (1) Evaluarea riscurilor include identificarea pericolelor și, după caz, evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect, evaluarea expunerii și caracterizarea riscurilor. În mod normal, evaluarea riscurilor se efectuează în conformitate cu procedurile prevăzute la art. 4 și 5.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), riscurile asociate unor efecte specifice, cum ar fi epuizarea stratului de ozon, pentru care procedurile prevăzute la art. 4 și 5 sunt imposibil de pus în practică, se evaluează caz cu caz și autoritatea competentă va include o descriere completă și justificarea unei astfel de evaluări în raportul scris transmis Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 7.

(3) În procedura de evaluare a expunerii autoritatea competentă ia în considerare acele populații umane sau componente de mediu pentru care expunerea la o substanță este rezonabil previzibilă pe baza informațiilor disponibile despre substanța respectivă, în special a informațiilor privind depozitarea, încorporarea într-un preparat sau alt proces de prelucrare, utilizarea și eliminarea ori recuperarea acesteia.

(4) Evaluarea riscurilor conduce la una sau mai multe dintre următoarele concluzii:

a) substanța nu produce motive imediate de îngrijorare și nu este necesar a fi evaluată din nou, anterior comunicării informațiilor suplimentare conform art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (3) și (4) sau art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) substanța produce motive de îngrijorare și autoritatea competentă decide ce informații suplimentare sunt necesare pentru revizuirea evaluării, cererea pentru aceste informații fiind amânată până când cantitatea introdusă pe piață

atinge nivelul următor de tonaj, conform art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (3) și (4) sau art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) substanța produce motive de îngrijorare și trebuie solicitate imediat informații suplimentare;

d) substanța produce motive de îngrijorare și autoritatea competentă trebuie să facă imediat recomandări de reducere a riscurilor.

(5) Când evaluarea riscurilor indică una dintre concluziile prevăzute la alin. (4) lit. b), c) sau d), autoritatea competentă poate informa notificatorul despre concluziile sale și îi poate acorda posibilitatea de a-și prezenta observațiile în legătură cu acest subiect și de a furniza informații suplimentare. Autoritatea competentă va utiliza toate informațiile relevante pentru reevaluarea riscurilor înainte de a transmite evaluarea către Comisia Europeană în conformitate cu prevederile art. 16² din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În recomandările sale de reducere a riscurilor aferente unei substanțe autoritatea competentă are în vedere faptul că reducerea expunerii unor categorii de populații umane sau a unor componente ale mediului poate mări expunerea unor alte categorii de populații umane sau componente ale mediului.

Art. 4. — (1) Pentru fiecare substanță notificată în conformitate cu prevederile art. 4, ale art. 6 alin. (1) sau (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea competentă efectuează evaluarea riscurilor, a cărei primă etapă este identificarea pericolelor. Această etapă vizează cel puțin proprietățile și efectele adverse potențiale prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea A și în anexa nr. 2 secțiunea A. După această etapă autoritatea competentă parcurge următoarele etape de acțiune, care se realizează în conformitate cu liniile directoare prevăzute în anexa nr. 1 secțiunea B și în anexa nr. 2 secțiunea B:

a) (i) evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect, dacă este cazul;

(ii) evaluarea expunerii la care orice populație umană, ca de exemplu: lucrători, consumatori și persoane expuse indirect prin contact cu mediul, este susceptibilă a fi supusă;

b) caracterizarea riscurilor.

(2) Se pot excepta de la prevederile alin. (1) următoarele situații:

a) dacă a fost efectuat testul pentru identificarea pericolului asociat cu un efect sau o proprietate specifică și rezultatele nu au condus la clasificarea substanței în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 451/2001, evaluarea riscului legat de acest efect sau proprietate nu trebuie să includă acțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), fiind aplicabile concluziile prevăzute la art. 3 alin. (4) lit. a), în afară de cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare; și

b) dacă testul pentru identificarea pericolului asociat cu un efect sau o proprietate specifică nu a fost încă efectuat, acest efect sau proprietate nu trebuie luată în considerare în procesul de evaluare a riscurilor, în afară de cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare.

Art. 5. — (1) Pentru fiecare substanță notificată în conformitate cu prevederile art. 4, art. 6 alin. (1) sau (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea competentă realizează evaluarea riscurilor privind efectele substanței asupra

mediului, a cărei primă etapă este identificarea pericolelor. După această etapă autoritatea competentă parcurge etapele următoare de acțiune, care se realizează în conformitate cu liniile directoare prevăzute în anexa nr. 3:

a) (i) evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect, dacă este cazul;

(ii) evaluarea expunerii la care componentele de mediu — mediu acvatic, terestru și aerian — sunt susceptibile a fi supuse;

b) caracterizarea riscurilor.

(2) Se pot excepta de la prevederile alin. (1) următoarele situații:

a) pentru substanțele notificate conform prevederilor art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare, care nu sunt clasificate ca fiind periculoase pentru mediu, evaluarea riscurilor nu trebuie să includă acțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), fiind aplicabile concluziile prevăzute la art. 3 alin. (4) lit. a), în afară de cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare; și

b) pentru substanțele notificate conform prevederilor art. 6 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care nu există date suficiente pentru a le clasifica în categoria substanțelor periculoase pentru mediu, identificarea pericolelor se stabilește pe baza altor date, ca de exemplu datele existente privind proprietățile fizico-chimice și proprietățile toxice, dacă există motive întemeiate de îngrijorare privind efectele asupra mediului. În cazul în care nu există motive întemeiate de îngrijorare, evaluarea riscurilor nu trebuie să includă acțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), fiind aplicabile concluziile prevăzute la art. 3 alin. (4) lit. a).

Art. 6. — (1) După efectuarea evaluării riscurilor conform prevederilor art. 4 și 5 și anexelor nr. 1—3, autoritatea competentă determină, conform anexei nr. 4, care dintre concluziile prevăzute la art. 3 alin. (4) sunt aplicabile și adoptă, dacă este cazul, măsurile prevăzute la art. 3 alin. (5).

(2) Când se primesc informații suplimentare în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (3) și (4), art. 12 alin. (1) sau ale art. 16 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare, evaluarea riscurilor, efectuată conform prevederilor art. 4 și 5 și anexelor nr. 1—3, trebuie revizuită și, dacă este necesar, revizuită.

Art. 7. — (1) După finalizarea evaluării riscurilor în conformitate cu prevederile art. 4 și 5, precum și după elaborarea concluziilor conform prevederilor art. 6, autoritatea competentă pregătește un raport scris care conține cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 5. Raportul va fi trimis Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 16² din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare. Ca urmare a revizuirii evaluării riscurilor pe baza informațiilor suplimentare primite de la notificator, raportul se reactualizează și se transmite Comisiei Europene.

(2) În cazul în care, în conformitate cu prevederile art. 16³ din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, cu modificările și completările ulterioare, autoritățile competente ajung la un acord asupra raportului scris privind evaluarea riscurilor sau asupra revizuirii evaluării riscurilor, o copie a raportului este pusă la dispoziția notificatorului, la solicitarea acestuia.

CAPITOLUL III
Dispoziții finale

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 9. — Prezenta hotărâre transpune Directiva Comisiei 93/67/CEE de stabilire a principiilor de evaluare a

riscurilor prezentate de substanțele notificate pentru om și pentru mediu, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 227 din 8 septembrie 1993.

Art. 10. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul de stat, ministrul economiei și comerțului,

Iulian Iancu,

secretar de stat

p. Ministrul sănătății,

Ion Bazac,

secretar de stat

p. Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Florin Stadiu,

secretar de stat

București, 30 noiembrie 2004.
Nr. 2.167.

ANEXA Nr. 1

EVALUAREA RISCURILOR: SĂNĂTATEA UMANĂ — TOXICITATE

Secțiunea A

Evaluarea riscurilor, efectuată în conformitate cu prevederile art. 4 din hotărâre, ia în considerare următoarele efecte toxice potențiale și următoarele populații umane susceptibile a fi expuse:

Efecte:

1. toxicitate acută;
2. iritare;
3. efecte corosive;
4. sensibilizare;
5. toxicitatea la doze repetate;
6. mutagenitate;
7. carcinogenitate;
8. toxicitate pentru reproducere.

Populații umane:

1. lucrători;
2. consumatori;
3. persoane expuse indirect prin contact cu mediul.

Secțiunea B

1. Identificarea pericolelor

1.1. În cazurile în care a fost efectuat testul adecvat pentru identificarea pericolului asociat unui efect potențial specific, dar rezultatele nu au condus la clasificarea substanței conform prevederilor art. 4 alin. (2) lit. a) din hotărâre, caracterizarea riscului asociat acestui efect nu este necesară decât în cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare, cum ar fi rezultate pozitive ale testului de mutagenitate *in vitro*.

1.2. În cazurile în care nu a fost efectuat testul adecvat pentru identificarea pericolului asociat unui efect potențial specific conform prevederilor art. 4 alin. (2) lit. b) din hotărâre, caracterizarea riscului asociat acestui efect nu este necesară decât în cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare, cum ar fi considerații privind expunerea sau indicații de toxicitate potențială din relațiile structură—activitate.

2. Evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect

2.1. Pentru toxicitatea la doze repetate și toxicitatea pentru reproducere se evaluează relația doză—răspuns și, în măsura posibilităților, se identifică nivelul concentrației la care nu se observă nici un efect advers — NOAEL. Dacă nu este posibilă identificarea NOAEL, se identifică doza/concentrația cea mai mică asociată unui efect advers, cum ar fi cel mai mic nivel al concentrației la care se observă un efect advers — LOAEL.

2.2. În ceea ce privește toxicitatea acută, corosivitatea și iritabilitatea nu este posibil, în mod obișnuit, să se obțină NOAEL sau LOAEL pe baza rezultatelor testelor efectuate în conformitate cu cerințele Hotărârii Guvernului nr. 490/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase. Pentru toxicitatea acută se determină valoarea LD 50 ori LC 50 sau, atunci când a fost utilizată metoda dozei fixe, va fi obținută doza discriminatorie. Pentru celelalte efecte este suficient să se evalueze dacă substanța are capacitatea intrinsecă de a produce astfel de efecte.

2.3. Pentru mutagenitate și carcinogenitate este suficient să se evalueze dacă substanța are capacitatea intrinsecă de a produce astfel de efecte. Totuși, dacă se poate demonstra că substanța identificată drept cancerigenă nu este toxică pentru reproducere, este adecvat să se identifice NOAEL/LOAEL, conform prevederilor pct. 2.1.

2.4. În ceea ce privește sensibilizarea cutanată și sensibilizarea căilor respiratorii, în măsura în care nu există un consens privind posibilitatea de a se identifica doza/concentrația sub care nu se pot produce efecte adverse la un subiect deja sensibilizat la o substanță dată, este suficient să se evalueze dacă substanța are capacitatea intrinsecă de a produce astfel de efecte.

3. Evaluarea expunerii

3.1. Se efectuează o evaluare a expunerii pentru fiecare categorie de populație umană — lucrători, consumatori și persoane expuse indirect prin contact cu mediul — pentru care este previzibilă, în mod rezonabil, expunerea la o substanță. Obiectivul evaluării este acela de a face o estimare calitativă sau cantitativă a dozei/concentrației substanței la care o populație umană este sau poate fi expusă. Această estimare ține cont de variațiile spațiale și temporale în modul de expunere.

3.2. Evaluarea expunerii se bazează pe informațiile din dosarul tehnic constituit în conformitate cu secțiunea 2 din anexa nr. 1, anexa nr. 3 sau anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002 privind notificarea substanțelor chimice, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2004, și pe orice alte informații disponibile și relevante. Dacă este cazul, o atenție deosebită se acordă următoarelor:

- (i) datele privind expunerea, măsurate adecvat;
- (ii) cantitatea de substanță existentă pe piață;
- (iii) forma sub care substanța este comercializată și/sau utilizată, de exemplu substanța ca atare sau sub formă de componentă a unui preparat;
- (iv) categoriile de utilizare și gradul de containerizare;
- (v) datele referitoare la prelucrare, în cazul în care acestea sunt relevante;
- (vi) proprietățile fizico-chimice ale substanței, incluzând, dacă sunt relevante, proprietățile dobândite în timpul procesului de prelucrare, de exemplu formarea aerosolilor;
- (vii) calea probabilă de expunere și potențialul de absorbție;
- (viii) frecvența și durata expunerii;
- (ix) tipul și mărimea populației/populațiilor specifice expuse, dacă aceste informații sunt disponibile.

3.3. Dacă se utilizează metode predictive pentru estimarea nivelurilor de expunere, se acordă prioritate datelor relevante de monitorizare referitoare la substanțele cu moduri de utilizare și expunere similare.

3.4. Dacă substanța este conținută într-un preparat, expunerea la acea substanță din preparat este luată în considerare numai dacă preparatul este clasificat pe baza proprietăților toxicologice ale substanței în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea

substanțelor și preparatelor chimice periculoase, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 451/2001, în afară de cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare.

4. Caracterizarea riscurilor

4.1. Atunci când pentru oricare dintre efectele prevăzute în secțiunea A se identifică un NOAEL sau un LOAEL, caracterizarea riscului asociat fiecăruia dintre aceste efecte implică compararea NOAEL sau LOAEL cu doza/concentrația estimată la care populația/populațiile umană/umane este/sunt expusă/expuse. Dacă este disponibilă o estimare cantitativă a expunerii, se determină raportul dintre nivelul expunerii și N(L)OAEEL. Pe baza comparației dintre estimările cantitative și calitative ale expunerii și N(L)OAEEL, autoritatea competentă decide care dintre cele patru concluzii prevăzute la art. 3 alin. (4) din hotărâre este aplicabilă.

4.2. Atunci când pentru oricare dintre efectele prevăzute în secțiunea A nu s-a determinat N(L)OAEEL, caracterizarea riscului asociat fiecăruia dintre aceste efecte implică o evaluare a probabilității de apariție a acestui efect, pe baza informațiilor cantitative și/sau calitative referitoare la expunerea populațiilor umane considerate¹⁾. După efectuarea aceste evaluări autoritatea competentă decide care dintre cele patru concluzii prevăzute la art. 3 alin. (4) din hotărâre este aplicabilă.

4.3. Pentru a decide care dintre cele patru concluzii prevăzute la art. 3 alin. (4) din hotărâre este aplicabilă, autoritatea competentă trebuie să ia în considerare, printre altele, și:

- (i) incertitudinea generată în special de variabilitatea datelor experimentale și de variația intra- și interspecii;
- (ii) natura și severitatea efectelor;
- (iii) populația umană la care se referă informațiile cantitative și/sau calitative privind expunerea.

5. Integrarea

5.1. În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) din hotărâre, caracterizarea riscurilor poate fi efectuată pentru mai multe efecte adverse potențiale sau pentru mai multe populații umane. În aceste cazuri autoritatea competentă decide care dintre cele patru concluzii prevăzute la art. 3 alin. (4) din hotărâre este aplicabilă pentru fiecare efect. După efectuarea evaluării riscurilor, autoritatea competentă reexaminează diferitele concluzii și emite concluzii integrate privind toxicitatea globală a substanței.

¹⁾ Atunci când, deși N(L)OAEEL nu a fost determinat, rezultatele testării demonstrează că există o relație între doza/concentrația și gravitatea unui efect advers sau atunci când, în cadrul unei metode de testare ce utilizează o singură doză/concentrație, este posibilă evaluarea gravității relative a efectului, aceste informații trebuie, de asemenea, luate în considerare la evaluarea probabilității de apariție a efectului.

ANEXA Nr. 2

EVALUAREA RISCURILOR: SĂNĂTATEA UMANĂ — PROPRIETĂȚI FIZICO-CHIMICE

Secțiunea A

Evaluarea riscurilor, efectuată în conformitate cu prevederile art. 4 din hotărâre, trebuie să țină cont de efectele adverse potențiale care pot să apară la următoarele categorii de populații umane susceptibile a fi expuse la substanțele care au următoarele proprietăți:

Proprietăți:

1. explozivitate;
2. inflamabilitate;
3. potențial de oxidare.

Populații umane:

1. lucrători;
2. consumatori;
3. persoane expuse indirect prin contact cu mediul.

Secțiunea B

1. Identificarea pericolului

1.1. În cazurile în care a fost efectuat testul adecvat pentru identificarea pericolului asociat unei proprietăți specifice, dar rezultatele nu au condus la clasificarea substanței conform prevederilor art. 4 alin. (2) lit. a) din

hotărâre, caracterizarea riscului asociat acestei proprietăți nu este necesară decât în cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare.

1.2. În cazurile în care nu a fost efectuat testul adecvat pentru identificarea pericolului asociat unei proprietăți specifice conform prevederilor art. 4 alin. (2) lit. b) din hotărâre, caracterizarea riscului asociat acestei proprietăți nu este necesară decât în cazul în care există alte motive întemeiate de îngrijorare.

2. Evaluarea expunerii

2.1. În cazul în care caracterizarea riscului a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din hotărâre, este necesar să se determine doar condițiile de utilizare previzibile în mod rezonabil, pe baza informațiilor privind substanța, incluse în dosarul tehnic conform prevederilor pct. 2 din anexa nr. 1, anexa nr. 3 sau anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2004.

3. Caracterizarea riscurilor

3.1. Caracterizarea riscurilor implică evaluarea probabilității apariției unui efect advers în condiții de utilizare previzibile în mod rezonabil. Dacă această evaluare indică faptul că nu apare un efect advers, în mod normal se aplică concluzia prevăzută la art. 3 alin. (4) lit. a) din hotărâre. Dacă această evaluare indică faptul că se produce un efect advers, în mod normal se aplică concluzia prevăzută la art. 3 alin. (4) lit. d) din hotărâre.

4. Integrarea

4.1. Atunci când rezultă diferite recomandări de reducere a riscurilor pentru diferite efecte sau diferite populații umane, aceste recomandări sunt revizuite după efectuarea evaluării riscurilor și autoritatea competentă formulează recomandări integrate.

ANEXA Nr. 3

EVALUAREA RISCURILOR: MEDIU

1. Identificarea pericolului

1.1. Pentru substanțele neclasificate ca periculoase pentru mediu conform prevederilor art. 5 alin. (2) lit. a) din hotărâre, autoritatea competentă analizează existența altor motive întemeiate de îngrijorare pentru a efectua caracterizarea riscurilor și ia în considerare, în special:

- (i) indicațiile privind potențialul de bioacumulare a substanței;
- (ii) forma curbei toxicitate/timp în cadrul testelor de ecotoxicitate;
- (iii) indicații privind alte efecte adverse pe baza studiilor de toxicitate, de exemplu clasificarea unei substanțe ca fiind mutagenă, toxică ori foarte toxică sau nocivă cu fraza de risc R40 „Posibil efect cancerigen — dovezi insuficiente“ sau R48 „Pericol de efecte grave asupra sănătății în caz de expunere prelungită“;
- (iv) date privind substanțe similare din punct de vedere structural.

1.2. Dacă autoritatea competentă consideră că sunt motive întemeiate pentru a efectua caracterizarea riscurilor pentru o substanță neclasificată ca fiind periculoasă pentru mediu și pentru care nu există suficiente date privind efectele asupra organismelor conform prevederilor art. 5 alin. (2) lit. b) din hotărâre, aceasta aplică, după caz, prevederile art. 3 alin. (4) lit. b) sau c) din hotărâre.

2. Evaluarea relației doză—răspuns sau concentrație—efect

2.1. Obiectivul este acela de a determina concentrația de substanță sub care nu se previzionează apariția de efecte adverse în componentele de mediu.

Această concentrație este denumită *concentrație previzibilă fără efect (PNEC)*.

2.2. PNEC este determinată pe baza informațiilor referitoare la efectele asupra organismelor incluse în dosarul de notificare, prevăzute la pct. 5 din anexa nr. 1 sau în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002,

modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2004, precum și pe baza studiilor de ecotoxicitate prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2004.

2.3. Pentru calcularea PNEC se aplică un factor de evaluare la valorile rezultate din testele efectuate pe organisme, de exemplu: LD 50 — doză letală medie, LC 50 — concentrație letală medie, EC 50 — concentrație efectivă medie, IC 50 — concentrație ce provoacă inhibiția cu 50% a unui parametru dat, cum ar fi creșterea, NOEL (C) — doza/concentrația la care nu se observă nici un efect advers, LOEL (C) — doza/concentrația cea mai mică la care se observă un efect advers.

2.4. Un factor de evaluare este expresia gradului de incertitudine la extrapolarea, la mediul real, a datelor rezultate în urma testelor pe un număr limitat de specii. De aceea, în general, cu cât datele sunt mai numeroase și durata testelor mai mare, cu atât gradul de incertitudine și mărimea factorului de evaluare sunt mai mici¹⁾.

3. Evaluarea expunerii

3.1. Obiectivul evaluării expunerii constă în a previziona concentrația substanței care poate fi eventual prezentă în mediu. Această concentrație este denumită *concentrația previzibilă în mediu — PEC*. Totuși, în unele cazuri nu se poate stabili PEC și atunci trebuie efectuată o estimare calitativă a expunerii.

3.2. PEC sau, unde se impune, estimarea calitativă a expunerii se determină numai pentru componentele de mediu susceptibile de a fi expuse emisiilor, evacuărilor, eliminărilor sau difuziilor.

¹⁾ Un factor de evaluare de ordinul 1.000 este aplicat, de regulă, uneia dintre valorile L(E) C 50 obținută din rezultatele testelor de toxicitate acută, dar acest factor poate fi redus, luându-se în considerare alte informații relevante. Un factor mai mic de evaluare este aplicat de obicei unei valori NOEC obținute din rezultatele testelor de toxicitate cronică.

3.3. Determinarea PEC sau a estimării calitative a expunerii se realizează pe baza informațiilor conținute în dosarul tehnic întocmit conform anexelor nr. 1, 2, 3 sau 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2004, care includ, după caz, următoarele informații:

- (i) date de expunere adecvat măsurate;
- (ii) cantitatea de substanță existentă pe piață;
- (iii) forma sub care substanța este comercializată și/sau utilizată, de exemplu, substanța ca atare sau sub formă de component al unui preparat;
- (iv) categoriile de utilizare și gradul de containerizare;
- (v) datele referitoare la prelucrare, în cazul în care acestea sunt relevante;
- (vi) proprietățile fizico-chimice ale substanței, în special punctul de topire, punctul de fierbere, presiunea vaporilor, tensiunea superficială, solubilitatea în apă, coeficientul de partiție n-octanol/apă;
- (vii) calea probabilă de pătrundere în componentele mediului și potențialul de adsorbție/desorbție și degradare;
- (viii) frecvența și durata expunerii.

3.4. Pentru substanțele introduse pe piață în cantități mai mici sau egale cu 10 tone/an sau 50 tone cumulativ, factorul PEC sau estimarea calitativă a expunerii se determină, de regulă, pentru mediul local în care substanța este susceptibilă de a fi eliberată.

4. Caracterizarea riscurilor

4.1. Pentru o componentă de mediu dată, caracterizarea riscurilor implică, în măsura posibilului, comparația dintre

PEC și PNEC, astfel încât să se obțină raportul PEC/PNEC. Dacă raportul PEC/PNEC este mai mic sau egal cu 1, se aplică concluzia prevăzută la art. 3 alin. (4) lit. a) din hotărâre. Dacă acest raport este mai mare decât 1, autoritatea competentă decide, pe baza mărimii acestui raport și a altor factori relevanți, cum ar fi cei prevăzuți la pct. 1.1 lit. (i)–(iv), care dintre concluziile prevăzute la art. 3 alin. (4) lit. b), c) sau d) din hotărâre este adecvată.

4.2. În cazul în care nu este posibilă determinarea raportului PEC/PNEC, caracterizarea riscurilor se va face pe baza evaluărilor calitative ale probabilității apariției unui efect advers în condiții previzibile de expunere. După efectuarea acestei evaluări și ținând cont de factorii relevanți, cum ar fi cei prevăzuți la pct. 1.1, autoritatea competentă decide care dintre cele patru concluzii prevăzute la art. 3 alin. (4) din hotărâre este adecvată.

5. Integrarea

5.1. În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din hotărâre, caracterizarea riscurilor poate fi efectuată pentru mai multe componente ale mediului. În aceste cazuri, autoritatea competentă decide care dintre cele patru concluzii prevăzute la art. 3 alin. (4) din hotărâre este aplicabilă pentru fiecare componentă a mediului. După efectuarea evaluării riscurilor, autoritatea competentă examinează diferitele concluzii și formulează concluzii integrate privind efectele globale ale substanței asupra mediului.

ANEXA Nr. 4

INTEGRAREA PE ANSAMBLU A CONCLUZIILOR

1. Concluziile elaborate în conformitate cu pct. 5.1 din anexa nr. 1, pct. 4.1 din anexa nr. 2 și pct. 5.1 din anexa nr. 3 sunt examinate de autoritatea competentă și integrate pentru totalitatea riscurilor identificate în evaluarea acestora.

2. Informațiile suplimentare solicitate în baza prevederilor art. 3 alin. (4) lit. b) și c) din hotărâre sau recomandările pentru reducerea riscurilor prevăzute la art. 3 alin. (4) lit. d) din hotărâre trebuie justificate. Recomandările sunt formulate luându-se în considerare prevederile art. 3 alin. (6) din hotărâre.

ANEXA Nr. 5

INFORMAȚII

care trebuie incluse în rezumatul evaluării riscurilor

1. Raportul scris, transmis Comisiei Europene în conformitate cu prevederile art. 7 din hotărâre, include următoarele elemente:

- (i) rezumatul general al concluziilor formulate în conformitate cu prevederile art. 6 din hotărâre și ale anexei nr. 4;
- (ii) în cazul în care substanței i se aplică concluzia prevăzută la art. 3 alin. (4) lit. a) din hotărâre cu privire la toate efectele adverse potențiale pentru categoriile de populații umane și componente ale mediului, o declarație atestând faptul că, pe baza informațiilor disponibile, substanța nu prezintă motive imediate de îngrijorare și nu este necesar a fi evaluată din nou înainte ca notificatorul să

transmită informațiile suplimentare conform prevederilor art. 5 alin. (1), art. 6 alin. (3), art. 6 alin. (4) sau art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.300/2002, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 693/2004;

- (iii) în cazul în care concluziile prevăzute la art. 3 alin. (4) lit. b) sau c) din hotărâre se aplică pentru unul sau mai multe efecte adverse potențiale, pentru una ori mai multe categorii de populații umane sau pentru una ori mai multe componente ale mediului, o descriere și o justificare a informațiilor suplimentare solicitate;
- (iv) în cazul în care concluzia prevăzută la art. 3 alin. (4) lit. d) din hotărâre se aplică pentru unul

sau mai multe efecte adverse potențiale, una ori mai multe categorii de populații umane sau una ori mai multe componente ale mediului, o descriere și o justificare a recomandărilor de reducere a riscurilor;

- (v) în cazul în care se acționează în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (5) din hotărâre, un rezumat al comentariilor/observațiilor notificatorului privind

propunerile autorității competente, precum și orice alte informații suplimentare relevante disponibile.

2. În cazul în care caracterizarea riscurilor a fost determinată pe baza rapoartelor expunere/efect, în conformitate cu prevederile pct. 4 din anexa nr. 1 secțiunea B și ale pct. 4 din anexa nr. 3, sau au fost utilizați factorii de evaluare descriși la pct. 2 din anexa nr. 3, aceste rapoarte sau factori trebuie precizați.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind metodologia de acordare de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale a diferenței dintre tarife și costuri în transportul feroviar public de călători

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Volumele de transport public de călători ce trebuie realizate pe calea ferată română pentru a se asigura libera circulație a persoanelor constituie pachetul minim pentru serviciul public social în transportul feroviar, denumit în continuare *pachet minim social*, se stabilesc de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, la propunerea Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., și se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului.

(2) Pachetul minim social cuprinde numărul de perechi de trenuri pentru fiecare categorie de tren, care vor circula zilnic pe fiecare secție de circulație deschisă traficului feroviar public de călători, precum și volumul anual de tren-km pentru fiecare secție de circulație și pentru toată rețeaua feroviară.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului stabilește condițiile minimale privind calitatea serviciilor de transport feroviar public de călători pentru fiecare categorie de tren, care se aprobă prin ordin al ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Pachetul minim social se determină de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, până la data de 1 iulie a fiecărui an pentru anul următor, pentru întreaga rețea de cale ferată.

Art. 4. — (1) Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., denumită în continuare *C.F.R. — S.A.*, în calitate sa de administrator al infrastructurii feroviare, va asigura anual colectarea datelor privind pachetul minim social, în vederea transmiterii acestora la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în următoarele condiții:

a) până la data de 1 aprilie a fiecărui an calendaristic, C.F.R. — S.A. va înainta propuneri în scris la consiliile județene implicate, privind pachetul minim social ce urmează să fie executat în anul următor; propunerile se vor baza pe pachetul minim social în execuție în anul curent, corectat în funcție de capacitățile de transport disponibile și de volumele de călători transportați;

b) până la data de 1 mai a fiecărui an calendaristic, consiliile județene vor transmite în scris la C.F.R. — S.A.

propunerile proprii privind pachetul minim social; pentru orice solicitări care impun creșteri ale volumului de tren-km față de pachetul minim social existent se vor anexa documentații și fundamentări detaliate privind creșterea volumului de călători; consiliile județene vor înainta, de asemenea, la C.F.R. — S.A. și la Ministerul Finanțelor Publice date privind eventuale contribuții din bugetul local pentru subvenționarea totală sau parțială a pachetului minim social solicitat;

c) până la data de 10 iunie a fiecărui an calendaristic, C.F.R. — S.A. va analiza propunerile consiliilor județene în funcție de capacitățile de transport existente pe rețeaua de cale și va transmite la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului descrierea completă a pachetului minim social pentru anul următor, menționând inclusiv propunerile consiliilor județene privind acordarea unor subvenții prin bugetele locale, în vederea elaborării propunerilor pentru proiectul legii bugetare pe anul următor.

(2) Părțile implicate în stabilirea pachetului minim social vor avea în vedere, pentru fiecare secție de circulație, preluarea cu prioritate a cerințelor de transport feroviar de călători la orele de trafic maxim, pentru a răspunde solicitărilor majorității publicului călător.

Art. 5. — Anual, până la data de 1 iulie, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va evalua nivelul subvențiilor necesare pentru pachetul minim social, care urmează să fie asigurate din bugetul de stat și/sau din bugetele locale astfel:

a) stabilește pe baza datelor de bilanț și a altor date statistice privind activitatea operatorilor feroviari pe ultimele 12 luni calendaristice, transmise de aceștia în formatul solicitat de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, nivelul costului mediu la nivelul rețelei feroviare pe un tren-km pentru pachetul minim social și nivelul venitului mediu la nivelul rețelei feroviare pe un tren-km pentru pachetul minim social, exclusiv valoarea subvenției pentru pachetul minim social primit pentru perioada analizată;

b) diferența dintre valoarea costului mediu pentru un tren-km și valoarea venitului mediu pentru un tren-km din

pachetul minim social, la care se adaugă cota de profit în limitele stabilite de lege, devine baza de evaluare a subvenției propuse pentru anul calendaristic următor pentru pachetul minim social.

Art. 6. — Fondurile necesare subvențiilor pentru serviciile cuprinse în pachetul minim social în transportul feroviar se vor aloca din bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și/sau bugetele locale.

Art. 7. — După aprobarea bugetului de stat, repartizarea subvenției pe fiecare operator feroviar se realizează de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului proporțional cu volumul de tren-km realizat în cadrul pachetului minim social contractat de aceștia.

Art. 8. — Aprobarea de către Guvern a bugetului anual de venituri și cheltuieli al C.F.R. — S.A. va cuprinde și aprobarea pachetului minim social pe anul respectiv, pentru care s-au aprobat subvenții prin legea bugetului de stat.

Art. 9. — Serviciile de transport feroviar public din pachetul minim social se menționează în mod distinct în contractul de acces pe infrastructura feroviară interoperabilă sau în contractul de închiriere a infrastructurii feroviare neinteroperabile, semnat de operatorii de transport feroviar cu C.F.R. — S.A., în calitate de administrator al infrastructurii feroviare, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 10. — Acordarea subvenției de la bugetul de stat și/sau bugetele locale, după caz, pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social se face pe baza înregistrării la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și/sau la autoritatea locală, după caz, a unui exemplar al contractului de acces pe infrastructura feroviară sau a contractului de închiriere a infrastructurii feroviare neinteroperabile, semnat de operatorul de transport feroviar cu C.F.R. — S.A., conform prevederilor art. 9.

Art. 11. — (1) Operatorii de transport feroviar licențiați pentru servicii de transport de călători pot semna cu C.F.R. — S.A. contracte de acces pe infrastructura feroviară interoperabilă pentru orice alte servicii de transport feroviar de călători, în afara celor stabilite prin pachetul minim social, cu plata tarifului corespunzător de utilizare a infrastructurii.

(2) Operatorii de transport feroviar licențiați pentru servicii de transport de călători pot semna cu C.F.R. — S.A. contracte de închiriere a infrastructurii feroviare neinteroperabile pentru orice alte servicii de transport feroviar de călători, în afara celor stabilite prin pachetul minim social.

(3) Pentru serviciile de transport feroviar public de călători desfășurate conform prevederilor alin. (1) și (2), operatorii de transport feroviar nu au dreptul de a primi subvenție de la bugetul de stat.

Art. 12. — Operatorii de transport feroviar licențiați în condițiile legii pot primi subvenții de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale numai în condițiile în care încheie bilanț contabil exclusiv pentru activitățile feroviare necesare pentru asigurarea transportului de călători din pachetul minim social vizat de organele financiare competente, conform prevederilor legale.

Art. 13. — Acordarea subvenției de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale, după caz, pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social se face lunar, pentru activitatea aferentă lunii anterioare, cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate.

Art. 14. — Pentru solicitarea subvenției de la bugetul de stat și/sau de la bugetele locale operatorul de transport feroviar trebuie să prezinte la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și/sau la autoritatea locală, după caz, următoarele documente:

a) cerere de subvenționare a serviciilor de transport efectuate în luna anterioară, cu mențiunea că subvenția solicitată asigură un nivel de rentabilitate de maximum 5%;

b) o declarație pe propria răspundere privind volumul de tren-km din pachetul minim social realizat în luna anterioară, confirmată de C.F.R. — S.A.;

c) dovada plății la zi a tuturor obligațiilor la bugetul de stat și/sau la bugetele locale, după caz, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

d) dovada plății la zi a tarifului de acces pe infrastructura feroviară, dacă este cazul, și/sau dovada plății oricărui alte eventuale chirii datorate C.F.R. — S.A., confirmate de C.F.R. — S.A.;

e) bilanța lunară avizată de organele financiare teritoriale, în condițiile legii.

Art. 15. — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului va acorda subvenția lunară pentru realizarea de servicii de transport feroviar de călători din pachetul minim social fiecărui operator feroviar care a solicitat aceasta, în condițiile stabilite de prezenta hotărâre, proporțional cu activitatea desfășurată, prin înmulțirea subvenției unitare pe tren-km cu volumul de tren-km realizat, fără a se depăși, după acordarea subvenției, un nivel de rentabilitate de maximum 5%, conform prevederilor legale.

Art. 16. — Modificarea în cursul anului a pachetului minim social aprobat se poate face în funcție de cerințele pieței de transport, fără depășirea volumului anual aprobat de tren-km, în următoarele condiții:

a) pentru trenurile programate să circule pe linii interoperabile, la propunerea operatorului de transport de călători interesat, cu avizul C.F.R. — S.A. privind capacitățile disponibile și cu aprobarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;

b) pentru trenurile programate să circule pe liniile neinteroperabile, la propunerea persoanei juridice care a preluat prin contract de închiriere cu C.F.R. — S.A. serviciile de transport de călători pe liniile respective, cu aprobarea consiliilor județene implicate și a Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 17. — Operatorii de transport feroviar de călători vor utiliza tarife de transport maximale prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/2001 privind instituirea Tarifului intern de călători în transportul feroviar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 299/2002, cu modificările ulterioare, și care pot fi ajustate cu aprobarea Consiliului Concurenței, în condițiile legii.

Art. 18. — Facilitățile de călătorie pe calea ferată, acordate prin acte normative unor anumite categorii de călători, se plătesc de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului către operatorii de transport feroviar de călători în conformitate cu normele

metodologice în vigoare și în limita sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 19. — Dispozițiile prezentei hotărâri se aplică începând cu anul 2005.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Traian Panait,
secretar de stat

p. Ministrul de stat, ministrul administrației și internelor,
Toma Zaharia,
secretar de stat

p. Ministrul delegat pentru administrația publică,
Ilie Ștefan,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 decembrie 2004.
Nr. 2.408.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor imobile, aflate în proprietatea privată a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflate în proprietatea privată a statului, din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în

administrarea Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat de părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,

Eugen Bejinariu

Ministrul justiției,

Cristian Diaconescu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 decembrie 2004.
Nr. 2.410.

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilelor, proprietate privată a statului, care se transmit din administrarea Regiei Autonome „Administrația
Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Ministerului Public — Parchetul de pe lângă
Înalta Curte de Casație și Justiție

Nr. crt.	Locul unde sunt situate imobilele care se transmit	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile tehnice	Terenul aferent — cotă indiviză —
1.	Municipiul București, str. Nicolae Racotă nr. 12—14, ap. 7, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 130,20 m ²	52,54 m ²
2.	Municipiul București, str. Nicolae Racotă nr. 12—14, ap. 9, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 116,85 m ²	41,04 m ²
3.	Municipiul București, str. Mihai Eminescu nr. 124, sc. A, ap. 10, sectorul 2	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 215,05 m ²	53,61 m ²
4.	Municipiul București, bd. Dacia nr. 55, et. 6, ap. 14, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 93,29 m ²	14,15 m ²
5.	Municipiul București, str. Nicolae Racotă nr. 16—18, ap. 10, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 94,70 m ²	21,75 m ²
6.	Municipiul București, bd. Dacia nr. 55, ap. 16, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 95,24 m ²	14,44 m ²
7.	Municipiul București, str. Paris nr. 45A, ap. 1, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție	Suprafața construită = 66,65 m ²	38,22 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

**pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget,
precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor
pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal**

În temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 112 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal, prevăzută în

anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de colectare a creanțelor bugetare, Direcția economică și administrativă, Direcția juridică din cadrul Agenției Naționale de Administrare

Fiscală, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene, Direcția generală a finanțelor publice a municipiului București și Direcția generală de administrare a

marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 decembrie 2004.
Nr. 1.899.

ANEXĂ

PROCEDURA

de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal

CAPITOLUL I

Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget

1. Sumele care se restituie contribuabililor sunt cele prevăzute la art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

2. Restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, denumit în continuare *organul fiscal competent*.

3. (1) Cererea de restituire trebuie să fie depusă în cadrul termenului legal de prescripție a dreptului de a cere restituirea, respectiv în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire, să cuprindă codul de înregistrare fiscală a contribuabilului, suma și natura creanței solicitate a fi restituită, precum și documentele necesare din care să rezulte că aceasta nu este datorată la buget.

(2) Cererea de restituire va fi însoțită de copii de pe documentele din care rezultă că suma a fost plătită la buget pentru sumele plătite fără existența unui titlu de creanță, precum și de copii legalizate de pe hotărârile definitive și irevocabile sau de pe decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative, după caz, pentru sumele stabilite prin acestea.

(3) Pentru accizele a căror scutire la plată, prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se acordă prin restituirea acestora, se efectuează în conformitate cu

procedura de restituire specifică, aprobată prin ordin al ministrului finanțelor publice.

4. (1) După primirea cererii de restituire organul fiscal competent va efectua verificarea acesteia, a documentației anexate și a datelor din evidența pe plătitori.

(2) Dacă organul fiscal competent consideră că mai are nevoie de anumite documente relevante soluționării cererii, va solicita contribuabilului în scris prezentarea acestora.

(3) Termenul de 45 de zile prevăzut pentru soluționarea cererilor de restituire se prelungește cu perioada cuprinsă între data la care s-a comunicat contribuabilului solicitarea de informații suplimentare relevante soluționării acesteia și data înregistrării primirii acestor informații la organul fiscal competent.

5. În cazul în care, după primirea documentației complete înaintate de contribuabil și verificarea datelor din evidența pe plătitori, organul fiscal competent constată existența unor obligații fiscale restante ale contribuabilului care a depus cerere de restituire, sumele solicitate se vor restitui numai după efectuarea compensării acestor obligații bugetare restante.

6. (1) În cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligațiile fiscale restante ale contribuabilului, organul fiscal competent va efectua compensarea până la concurența acestor obligații fiscale, iar diferența rezultată o va restitui acestuia.

(2) Pentru restituirea diferenței de sumă rămasă după efectuarea compensării, în condițiile legii, organul fiscal competent va întocmi în 3 exemplare decizia de restituire, conform modelului prezentat în anexa care face parte

integrantă din prezenta procedură. Decizia de restituire se aprobă de conducătorul unității fiscale.

(3) În baza deciziei de restituire aprobate, organul fiscal competent va întocmi în 3 exemplare nota de restituire.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) se transmit de îndată, pe bază de borderou, unității de trezorerie și contabilitate publică, în vederea operării restituirii în conturile bugetare corespunzătoare.

(5) Unitatea de trezorerie și contabilitate publică efectuează restituirea, înscrie pe cele 3 exemplare ale notei de restituire data la care s-a efectuat această operațiune și își reține un exemplar, restituind organului fiscal competent celelalte două exemplare.

(6) Organul fiscal competent înregistrează operațiunea de restituire în evidența pe plătitor, își reține un exemplar din cele două ale deciziei de restituire și notei de restituire, transmise de unitatea de trezorerie și contabilitate publică, iar celălalt exemplar al fiecăruia dintre aceste documente îl transmite contribuabilului o dată cu înștiințarea de efectuare a operațiunii de compensare și/sau restituire, în termen de 7 zile de la data înregistrării acestor operațiuni în trezorerie.

(7) Organul fiscal competent va întocmi un dosar complet pentru operațiunea de restituire, care va cuprinde:

- cererea contribuabilului;
- documentația care a stat la baza acesteia;
- copia fișei contribuabilului din evidența analitică pe plătitori pentru veniturile care au făcut obiectul operațiunii de compensare, dacă a fost cazul;
- nota de compensare și/sau nota de restituire, după caz, confirmate de unitatea de trezorerie și contabilitate publică.

7. Pentru creanțele fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, reprezentând venituri la bugetul de stat și bugetele contribuțiilor sociale încasate de instituțiile publice finanțate integral de la bugetul de stat, pe cererea de restituire, depusă la organul fiscal competent unde este înregistrat ca plătitor contribuabilul respectiv, vor trebui menționate, în mod obligatoriu, confirmarea instituției publice privind numărul și data documentului de plată cu care s-a virat suma respectivă la buget, precum și confirmarea unității de trezorerie și contabilitate publică la care aceasta a fost virată.

8. Prin excepție de la prevederile pct. 2, sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere. Procedura de restituire a

impozitului pe venit este cea prevăzută prin normele specifice cu privire la acest impozit.

9. Deconturile cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, care, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) din Legea nr. 571/2003, reprezintă și cerere de rambursare, se soluționează potrivit metodologiei de soluționare a acestor deconturi, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

10. Procedura de restituire pentru taxele de timbru este cea prevăzută de reglementările specifice în materie, coroborate cu cele ale art. 112 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată.

CAPITOLUL II

Procedura de acordare a dobânzilor cuvenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal

1. Pentru sumele nerestituite sau nerambursate în termenul prevăzut de art. 199 alin. (1) și (2) sau de art. 112 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, după caz, contribuabilul are dreptul la dobândă conform dispozițiilor art. 119 din aceeași ordonanță.

2. Dobânda se calculează începând cu ziua imediat următoare expirării termenului prevăzut la pct. 1 sau a celui prevăzut la cap. I pct. 4 alin. (3), după caz, până în ziua înregistrării, inclusiv, a operațiunii de compensare și/sau a operațiunii de restituire ori rambursare a eventualelor diferențe rămase după efectuarea compensării, în conturile bugetare corespunzătoare, cu excepția impozitului pe venit.

3. Dobânda se calculează de organul fiscal competent numai asupra sumei care a fost aprobată a fi restituită, după efectuarea operațiunii de compensare, care se înmulțește cu numărul de zile determinate conform pct. 2 și cu nivelul dobânzii prevăzute la art. 115 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată.

4. Plata dobânzii cuvenite contribuabilului se va face numai în baza cererii exprese depuse de acesta la organul fiscal competent.

Cererea va cuprinde următoarele elemente:

- datele de identificare a contribuabilului;
- specificarea cererii la care se referă solicitarea de dobânzi, cu indicarea numărului și a datei de înregistrare la organul fiscal competent (eventual data poștei, în cazul depunerii prin poștă);
- felul impozitului sau taxei și suma solicitată la restituire ori rambursare.

5. Cererea de plată a dobânzii se soluționează de organul fiscal competent în termenul prevăzut la art. 199 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată.

6. (1) După primirea cererii de plată a dobânzii, organul fiscal competent va verifica de îndată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 199 alin. (1) și (2) sau a termenului prevăzut la art. 112 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, după caz, respectiv termenul în care a fost soluționată cererea de restituire sau rambursare, pentru a cărei întârziere peste termenul legal contribuabilul solicită dobânda.

(2) Dacă se constată că cererea de restituire sau rambursare a fost soluționată în termenul legal, inclusiv în cazul prelungirii acestui termen cu perioada prevăzută la art. 199 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, după caz, organul fiscal competent înștiințează contribuabilul despre respingerea cererii de acordare a dobânzii, cu menționarea motivelor care au stat la baza acestei respingeri.

(3) În cazul în care se constată că cererea formulată de contribuabil pentru plata dobânzii este întemeiată, organul fiscal competent va întocmi de îndată procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, al cărui model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Procesul-verbal va fi însoțit de un referat avizat de conducătorul organului fiscal competent, care va cuprinde motivația depășirii termenului legal de soluționare a cererii de restituire sau rambursare.

7. Procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului se încheie în 3 exemplare și se aprobă de conducătorul organului fiscal competent.

Organul fiscal competent își reține două exemplare ale procesului-verbal, înaintând câte un exemplar compartimentului cu atribuții de colectare și compartimentului de evidență pe plătitori, iar al treilea exemplar îl comunică contribuabilului.

8. (1) Dacă contribuabilul înregistrează la data plății dobânzilor obligații fiscale restante, sumele reprezentând dobânzi convenite acestuia se vor plăti numai după efectuarea compensării acestor obligații.

(2) În cazul în care suma reprezentând dobânda convenită contribuabilului este mai mică decât obligațiile fiscale restante ale acestuia, se efectuează compensarea până la concurența sumei reprezentând dobânda, conform art. 112 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată. Organul fiscal competent întocmește în 3 exemplare nota de compensare privind efectuarea acestei operațiuni, care va avea circuitul și destinația prevăzute la cap. 1 pct. 6 alin. (4), (5) și (6).

(3) Atunci când suma reprezentând dobânda convenită contribuabilului este mai mare decât suma reprezentând obligațiile fiscale restante ale acestuia se efectuează compensarea până la concurența obligațiilor fiscale restante, diferența rezultată restituindu-se acestuia potrivit dispozițiilor art. 112 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată. În această situație se întocmește în 3 exemplare nota de restituire, circuitul și distribuirea acestui document fiind aceleași cu cele ale notei de compensare.

9. Dacă contribuabilul nu are obligații fiscale restante și nu a solicitat compensarea cu obligații fiscale viitoare, organul fiscal competent restituie acestuia suma reprezentând dobânda convenită.

10. Reprezentând acte administrative fiscale, procesul-verbal privind calculul accesoriilor, împreună cu un exemplar al notei de compensare și/sau al notei de restituire, după caz, confirmate de unitățile de trezorerie și contabilitate publică, se comunică contribuabilului de către organul fiscal competent.

11. Pentru fiecare cerere de solicitare a dobânzilor se va întocmi un dosar care se va arhiva la dosarul fiscal al contribuabilului și va cuprinde:

- cererea de acordare a dobânzilor, depusă de contribuabil;
- referatul cuprinzând motivația depășirii termenului legal de soluționare a solicitării de restituire sau rambursare;
- procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului;
- nota de compensare și/sau nota de restituire a dobânzilor;
- orice alte date necesare soluționării cererii de acordare a dobânzilor.

12. Dobânzile convenite contribuabilului se suportă din același buget și cont de venit bugetar din care s-au făcut compensarea și/sau restituirea, după caz, a sumei pentru care s-a solicitat plata dobânzii. Dobânda se plătește în lei, inclusiv atunci când contribuabilul solicită plata acestora în valută.

13. În evidența analitică pe plătitor, în baza procesului-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, suma datorată acestuia se va înregistra pe credit ca suprasolvire.

14. Compensarea și/sau plata dobânzilor se operează în roșu, pe credit, în baza notei de compensare și/sau a notei de restituire, confirmate de unitățile de trezorerie și contabilitate publică.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

D.G.F.P. ....

A.F.P. ....

Str. .... nr. ....

Localitatea .....

Nr. .... /data .....

Aprobat/Data .....

Conducătorul unității fiscale,

Semnătura

L.S.

DECIZIE DE RESTITUIRE
a sumelor de la bugetul .....

Către:

Denumirea contribuabilului ....., cu domiciliul fiscal în localitatea .....
str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., ap. ...., sectorul/județul .....

Cod de identificare fiscală*) .....

În baza art. 112 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, a Cererii
de restituire nr. .... din data ....., s-a stabilit cuantumul sumei de restituit, astfel:

— suma solicitată la restituire: ..... lei;

— suma compensată, în conformitate cu prevederile art. 111 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul
de procedură fiscală, republicată: ..... lei;

— suma aprobată pentru restituire: ..... lei.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate formula contestație la organul de soluționare competent, în
conformitate cu prevederile art. 174 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, în termenul prevăzut de art. 176
din același act normativ.Verificat.

Funcția

Întocmit.

Funcția

Numele și prenumele.....

Data .....

Semnătura .....

Numele și prenumele .....

Data .....

Semnătura .....

*) Se va completa numărul de identificare fiscală, codul de înregistrare fiscală sau codul unic de înregistrare, codul numeric personal, după caz.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea Regulamentului**
privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură,
aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 157/2004 Având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 157/2004 prin care s-a aprobat Regulamentul
privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, publicată în Monitorul Oficial al României,
Partea I, nr. 879 din 27 septembrie 2004, precum și propunerea de modificare a Regulamentului, formulată de Institutul
Național al Magistraturii în Adresa nr. 2.632/2004—3.937/CSM/2004,în temeiul prevederilor art. 67 alin. (1) coroborate cu ale art. 37 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind
Consiliul Superior al Magistraturii,**Consiliul Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:****Art. I.** — Se aprobă modificarea și completarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin
Regulamentului privind organizarea și desfășurarea Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 157/2004,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 27 septembrie 2004, astfel:

1. La articolul 6, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Deținerea oricăror aparate electronice și de comunicare este interzisă în sala de concurs. Încălcarea acestei dispoziții atrage eliminarea din concurs.“

2. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Candidații au dreptul să aibă asupra lor coduri sau orice alte acte normative ce vor putea fi consultate în timpul examenului.“

Art. II. — Prezenta hotărâre se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Secretariatului tehnic.

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii,
Dan Lupașcu

București, 22 decembrie 2004.
Nr. 276

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”